ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ **12** Δεκεμβρίου 1919 — Σπυρίδωνος τοῦ θαυματ. — Ἀν. ἡλ. ὥρ. 7 λ. 42 — Δύσ. 5 ι 02

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Δ'. Ἀριθ. 932 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.*

Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ἐπέστη πλέον ἡ στιγμὴ ἡ ἀπὸ τόσων αἰώνων ἀναμενομένη. Τὸ κράτος — ἂν δύναται νὰ ὀνομασθῇ κράτος — τὸ ὁποῖον ἐπὶ τόσας ἑκατονταετηρίδας ἐπότιζεν ὁλοκλήρους πληθυσμοὺς μὲ τὰ πικρότερα ποτήρια τοῦ πένθους καὶ τοῦ ὀλέθρου, ἡ φυλὴ ἥτις οὐδέποτε ἐσεβάσθη θεῖον ἢ ἀνθρώπινον νόμον, ὁ λαὸς ὁ ὁποῖος ἐστήριξε τὴν ἰσχύν του μόνον εἰς τὴν ροὴν τοῦ αἵματος τῶν ἀθώων καὶ τῶν ἀόπλων, παραδίδει ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τὴν ἀπαισίαν ψυχὴν εἰς τοὺς κριτὰς τῶν ἐγκλημάτων του.

Ἔπρεπεν ὅμως νὰ παρέλθῃ ὁλόκληρος πεντὰς αἰώνων διὰ νὰ ἐκδιωχθῇ ὁ βάρβαρος ἐκ τῆς γῆς ἥτις ἐγέννησε τὸν πολιτισμόν, ἐκ τῆς γῆς τῆς προόδου τῆς ὁποίας τὸ μεσουράνημα γράφουσα ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος ἀδυνατεῖ νὰ ζωγραφίσῃ οἱονδήποτε πλοῦτον φαντασίας καὶ ἂν μεταχειρισθῇ; **Καὶ ἐν τούτοις ἡ παρέλευσις αὕτη τῆς πεντάδος τῶν αἰώνων ὑπὸ τὸν ἀπαισιώτερον τυραννικὸν ζυγόν, ὑπῆρξεν ἐκείνη ἥτις ἐπέβαλεν εἰς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς νὰ ἀποφασίσουν ὅσα γράφονται καὶ ὅσα ἀνακοινοῦνται καθ' ἑκάστην πανταχόθεν τῶν κέντρων τῶν δυναμένων νὰ γνωρίζωσι.**

Βεβαίως τὰ ἱστορικὰ ἑνὸς ἔθνους δικαιώματα οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ, ἀλλ' ὅταν πρὸς διεκδίκησιν τῶν δικαιωμάτων τούτων δὲν ἀπομένει οὔτε ἴχνος κἂν τῆς παλαιᾶς ὑπάρξεως, ἡ θέλησις προσκρούει ἐπὶ τῆς πραγματικότητος ἡ δὲ πραγματικότης συνήθως εἶναι πολὺ σκληρά. Οὕτως ἐὰν οἱ Ἑλληνικοὶ ὑπόδουλοι πληθυσμοί, ὑπέκυπτον εἰς τὴν βίαν, εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ ζῆν καὶ εἰς τὴν διέλευσιν τόσου μακροῦ χρόνου, ἐὰν δὲν κατώρθωναν νὰ διατηρήσουν διὰ μέσου τῆς κολάσεως ἣν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν καὶ ὥραν διήρχοντο, ἀλώβητον τὸ ἐθνικόν των ΕΓΩ, ποία θὰ ἦτο ἡ τύχη των σήμερον καθ' ὃν χρόνον ἀποφασίζεται ἡ ὕπαρξις, ἡ διάλυσις καὶ ἡ δημιουργία ἐθνῶν καὶ κρατῶν; Δὲν θὰ εἶχον τὸ δικαίωμα οἱ μεγάλοι δικασταὶ νὰ εἴπωσιν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον ἢ εἰς οἱονδήποτε ἄλλον διεκδικοῦντα τὰ ὑπὸ τῆς Τουρκίας κατειλημμένα ἐδάφη, «κύριε, παραδεχόμεθα ὅτι ἔχετε ἱστορικὰ δικαιώματα, τώρα ὅμως εἰς αὐτὰ τὰ μέρη δὲν ὑπάρχουν Ἕλληνες;» Ἀναμφιβόλως θὰ τὸ εἶχον καὶ δὲν θὰ ὑπῆρχε καμμία ἀπάντησις.

Ἐν προκειμένῳ ὅμως ὁ ἀγωνιζόμενος Ἀρχηγὸς τῆς Ἑλλάδος ἔχει πανίσχυρα ὅπλα. Ὁμιλεῖ καὶ διεκδικεῖ μετὰ σθένους διότι ἐκτὸς τῶν ἀπαραγράπτων ἱστορικῶν δικαιωμάτων ἔχει τὴν διὰ μέσου αἰώνων πλήρη φρικιαστικῶν ὀργίων διασωθεῖσαν ζωτικότητα τῆς «Φυλῆς», ἔχει τὴν οὐδέποτε σβεσθεῖσαν παρ' ὅλον τὸν σκορπισθέντα ὑπὸ τοῦ τυράννου ὄλεθρον φωνὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἡ ὁποία ἐν μέσῳ σφαγῶν καὶ φλογῶν δὲν ἔπαυσε νὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν πολιτισμένην ἀνθρωπότητα καὶ νὰ ζητῇ παρ' αὐτῆς τὴν ἀπαλλαγὴν ἐκ τῶν δεσμῶν τῆς δουλείας.

Ἡ φωνὴ αὕτη τῶν καταδυναστευομένων δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ εὕρῃ ἠχὼ εἰς τὰς καρδίας φιλελευθέρων Λαῶν, ἀποδυθέντων εἰς μακρὸν καὶ αἱματηρὸν ἀγῶνα ἵνα ἀποδώσωσιν εἰς τοὺς στερουμένους τῶν θείων τούτων δώρων τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Δικαιοσύνην. Καὶ βλέπομεν σήμερον μετὰ παλμῶν ἐθνικῆς ἀγαλλιάσεως νὰ ἀποφασίζεται παρὰ τῶν ἀνωτάτων δικαστῶν ἡ διάλυσις (demembrement) τοῦ κράτους τοῦ Ἰσλὰμ ἔστω καὶ ἀργά. Ἀλλὰ ἂς ἀναφέρωμεν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα τὸ κοινὸν λόγιον «κάλλιο ἀργὰ παρὰ ποτέ».

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ 4)12)19

Ἀναίδεια ἀντιπολιτευομένου

Ὡς νὰ μὴ ἤρκει ἡ ἐναγὴς διαγωγὴ τῶν ἐξ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς πολιτικῆς των ὄχι μόνον ὑπεβοήθησαν τὴν εἰσβολὴν τῶν Γερμανοβουλγάρων εἰς τὴν Ἀν. Μακεδονίαν, ἀλλὰ καὶ οὐδαμῶς συνεκινήθησαν ἀπὸ τὰ δεινοπαθήματα τῶν πληθυσμῶν αὐτῆς, ἔχουν τὸ θράσος καὶ τὴν ἀναίδειαν νὰ παρουσιάζωνται σήμερον καὶ ἐπιδεικνύοντες δῆθεν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς δυστήνου ταύτης χώρας, τῆς ἐπ' αὐτῶν καταπροδοθείσης, ἐρωτῶσι τὴν Κυβέρνησιν, πόσα ἐδαπάνησε διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν μαρτυρησάντων πληθυσμῶν καὶ τίνα μέτρα ἔλαβε διὰ τὴν στέγασιν καὶ περίθαλψιν αὐτῶν.

Καὶ οἱ μὲν κ. κ. Ὑπουργοὶ τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Συγκοινωνίας ἔδωκαν τὰς ζητηθείσας πληροφορίας, ἀποδείξαντες ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων μὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς παραδοθείσης εἰς τὸν προαιώνιον ἐχθρὸν χώρας, ἐδαπάνησε διὰ τὴν περίθαλψιν, στέγασιν καὶ οἰκονομικὴν ἀποκατάστασιν τοῦ πληθυσμοῦ πολλὰς δεκάδας ἑκατομμυρίων, ἀφοῦ μόνον τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἔχει δαπανήσῃ ἕως τώρα 34,000 000 δρ. καὶ ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ δαπανᾷ, μέχρις ὅτου οἱ ἀτυχεῖς κάτοικοι τῆς Ἀν. Μακεδονίας ἀναλάβωσιν οἰκονομικῶς.

Ἀλλ' ἡ Βουλὴ βλέπουσα ὅτι τὸν ἔλεγχον ἤσκει ὁ βουλευτὴς κ. Ἀργυρός, ἐκεῖνος δηλ. ὁ ὁποῖος ἐδείχθη μέγας συνήγορος καὶ θιασώτης τῆς Κωνσταντινικῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία ὡδήγησε εἰς τὸν ὄλεθρον τὴν Ἀν. Μακεδονίαν, ἐξεμάνη καὶ ἐξεγερθεῖσα ἀπῄτησε νὰ κατέλθῃ ἐκ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὁ κ. Ἀργυρός.

Ἐγεννήθη τότε δαιμονιῶδες ἐπεισόδιον, θόρυβος καὶ φωναὶ ἐπλήρωσαν τὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς, τὸ βῆμα ἐπολιορκήθη ἀπὸ βουλευτὰς καὶ ὁ κ. Ἀργυρὸς ἐξηναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ βῆμα.

Εἶνε λυπηρὸν ὅτι βουλευταὶ ἀντιπολιτευόμενοι, δουλεύσαντες εἰς τὴν ἐπάρατον ἐκείνην πολιτικὴν καὶ ἐμμένοντες ἀκόμη εἰς αὐτήν, ἀντὶ νὰ κρύπτωσι τὸ πρόσωπον ἐξ αἰσχύνης, ἔχουσι τὴν θρασύτητα νὰ προκαλῶσι τοὺς φιλελευθέρους, ἐπιδεικνύοντες ὄψιμον ἐνδιαφέρον μήπως τάχα ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐδαπάνησεν ὅσα ἔπρεπε νὰ δαπανήσῃ, μήπως δὲν ἐπροσωπάτευσε τὰ ἰδικά των θύματα ὅσον ἔπρεπε νὰ τὰ προσωπατεύσῃ.

Ἀλλ' ἡ προπέτεια τοῦ κ. Ἀργυροῦ δὲν ἐξήγειρε κατ' αὐτοῦ μόνον τοὺς φιλελευθέρους βουλευτάς, ἀλλὰ προὐκάλεσε καὶ τὴν ἀηδίαν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν πολλῶν βουλευτῶν καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἱ ὁποῖοι, πρώτου δίδοντος τὸ παράδειγμα τοῦ βουλευτοῦ Ψαρρῶν κ. Πώπ, ἐγκατέλειψαν τὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς εὐθὺς ὡς ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ κ. Ἀργυρός.

Ἡ Ἀνατολικὴ Μακεδονία ἔχει ἀντιπροσώπους διὰ νὰ τὴν προστατεύουν καὶ νὰ συνηγοροῦν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων της. Ἁρμόδιος δὲ καὶ ἐνδεδειγμένος πρὸς τοῦτο δὲν εἶνε ὁ κ. Ἀργυρός. Ὁ δὲ λαὸς τῆς Ἀν. Μακεδονίας δὲν ἔχει λόγους νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν στοργήν, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξε πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ Ἑλλάς.

Ἡ συζήτησις διὰ τὴν Στρώμνιτσαν

Ὁ βουλευτὴς Μακεδονίας κ. Χατζηγεωργίου, ἐκ Στρωμνίτσης καταγόμενος, ἠρώτησε τὴν Κυβέρνησιν ἂν ὑπεστηρίχθησαν ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῆς εἰρήνης τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια ἐπὶ τῆς Στρωμνίτσης καὶ διατὶ δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν οἱ πόθοι τῶν κατοίκων ἀλλὰ παρεχωρήθη ἡ Ἑλληνικὴ αὕτη πόλις εἰς τοὺς Σέρβους.

Ἡ ἐρώτησις αὕτη τοῦ κ. βουλευτοῦ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως νὰ προβῇ εἰς πολιτικὰς δηλώσεις, εἰπὼν καὶ πολλὰς ἀληθείας πικράς, ἀληθείας αἱ ὁποῖαι ἅπαξ ἔτι ἀποδεικνύουν πόσον ὀλεθρία ὑπῆρξε διὰ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐκπτώτου ἀσκηθεῖσα πολιτική.

Μὲ ψυχικὴν συντριβὴν ἀλλὰ καὶ μὲ χαρακτηριστικὴν εἰλικρίνειαν ἐδήλωσεν ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι οὔτε ἐζήτησεν οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Συνδιάσκεψιν τὴν παραχώρησιν τῆς Στρωμνίτσης εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὄχι, διότι δὲν κατοικεῖται ἀπὸ Ἑλληνικοὺς πληθυσμούς, ἀλλὰ διότι διὰ τῆς Ἑλληνοσερβικῆς συνθήκης τοῦ Μαΐου τοῦ 1913 ἡ περιφέρεια ἐκείνη περιήρχετο εἰς τὴν Σερβικὴν ἐπιρροήν. Καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐννοεῖ νὰ σέβεται τὰς συνθήκας. Εἶνε μία θυσία ἐθνική, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεβλήθημεν, ἀλλ' ἦτο ἀνάγκη νὰ ὑποβληθῶμεν, διότι εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς νέου πρὸς τὴν Βουλγαρίαν πολέμου.

Εἶνε ἀληθές, προσέθηκεν, ὅτι ἐδόθη εὐκαιρία νὰ μᾶς παραχωρήσῃ ἡ Σερβία οἰκειοθελῶς ὅλην τὴν περιφέρειαν τῆς Στρωμνίτσης, καθὼς καὶ τὴν Δοϊράνην καὶ Γευγελήν, καὶ ἡ εὐκαιρία αὕτη παρουσιάσθη κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1915, ὅτε ἡ Βουλγαρία εἶχεν ἐπιστρατευθῇ διὰ νὰ ἐπιτεθῇ κατ' αὐτῆς.

Τότε, λέγει ὁ κ. Βενιζέλος, ἠρωτήσαμεν τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Σερβίας κ. Πάσιτς ἂν θὰ ἦτο διατεθειμένος νὰ προβῇ εἰς τὴν παραχώρησιν ταύτην καὶ ὁ κ. Πάσιτς ἀπήντησε μετά τινας ἡμέρας ὅτι τοῦτο εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ, ὑπὸ τὸν ὅρον, ἐννοεῖται, νὰ ἐβοήθει ἡ Ἑλλὰς τὴν Σερβίαν, προσβαλλομένην ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας. Ἀλλ' ὅλα ταῦτα ἐματαίωσεν ἡ γνωστὴ πολιτικὴ τῶν Σωτήρων καὶ ἡ ἐγκατάλειψις τῆς Σερβίας ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος.

Δυστυχῶς, ἐπανέλαβεν, δὲν εἶνε πλέον δυνατὸν τίποτε νὰ γίνῃ. Καὶ πρέπει νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν ὄχι μόνον οἱ κάτοικοι τῆς Στρωμνίτσης, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες οἱ ὑπὸ τὴν Βουλγαρίαν παραμείναντες δυνάμει τῆς συνθήκης ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀποδυθῇ εἰς ἄλλον πόλεμον διὰ νὰ ἐπεκτείνῃ τὰ πρὸς βορρᾶν σύνορά της, ἀλλ' ὅτι ἂν θέλουν νὰ διατηρήσουν τὸν ἐθνισμόν των καὶ νὰ ζήσουν ὡς Ἕλληνες πολῖται, ἂς ἀποφασίσουν νὰ κατέλθουν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ὅπου ἡ μήτηρ Ἑλλὰς θὰ ἀνοίξῃ πρὸς αὐτοὺς τὰς ἀγκάλας καὶ θὰ τοὺς παράσχῃ πᾶσαν ὑποστήριξιν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν διὰ νὰ κτίσωσι νέας πόλεις καλυτέρας ἀκόμη ἀπὸ τὰς σημερινάς των καὶ νὰ εὐτυχήσωσιν.

Ὡραῖαι ἀλήθειαι πράγματι. Καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ εὕρῃ εὐκαιρίαν νὰ διαρρήξῃ τὰ ἱμάτιά της διὰ τὴν ***προδοσίαν*** ταύτην τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐγκαταλείποντος τόσον ἀσπλάγχνως Ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς εἰς τὴν Σερβίαν καὶ Βουλγαρίαν ἀκόμη, διότι πράγματι τὰ βόρεια τῆς Θράκης, τὰ ὁποῖα παραμένουν ὑπὸ τὴν Βουλγαρίαν, οἰκοῦνται ἀπὸ ἀρκετοὺς Ἕλληνας.

Συμβαίνει ὅμως ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ ἑξῆς περίεργον. Ὁ κ. Βενιζέλος χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων του, ὡς φιλοπόλεμος καὶ αἱμοχαρής καὶ ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τινῶν καὶ μάλιστα στρατιωτῶν, ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἀδύνατον νὰ εἰρηνεύσῃ, ἐφόσον ὁ Βενιζέλος διέπει τὰ τύχας της.

Καὶ ὅμως ἰδοὺ ὅτι ἔρχεται ὁ ἴδιος ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς διακηρύττει ἐπισήμως ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐχάραξε πλέον τὰ ὁριοτικά της ὅρια πρὸς τὴν Σερβίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν, ὅτι ἐννοεῖ νὰ μένῃ πιστὴ εἰς τὸ ἐδαφικὸν καθεστὼς ὡς ἐρρύθμισεν αὐτὸ ἡ συνθήκη τῶν Παρισίων, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐπιθυμεῖ νὰ ἀναδειχθῇ στοιχεῖον εἰρήνης ἐν τῇ Βαλκανικῇ, ἀναπτύσσουσα καὶ διατηροῦσα φιλικὰς σχέσεις καὶ πρὸς τὴν Σερβίαν καὶ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, καὶ ὅτι ἡ σημερινὴ Ἑλλὰς εἶνε πολὺ μεγάλη ὥστε νὰ δύναται νὰ δεχθῇ εἰς τοὺς κόλπους της ὅλα τὰ τέκνα της, ὅσα ἔτυχε νὰ μείνουν ἐκτὸς τῆς κυριαρχίας της.

Καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις; Ἀρχίζει νὰ γίνεται τώρα φιλοπόλεμος. Ἀξιοῖ νὰ κηρύξῃ ἡ Ἑλλὰς τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Σερβίας διὰ νὰ πάρῃ καὶ τὴν Στρώμνιτσαν ἢ τοὐλάχιστον νὰ δηλώσῃ ἐπισήμως ὅτι δὲν παραιτεῖται τῶν ἐπὶ τῆς Στρωμνίτσης βλέψεών της.

Λησμονεῖ ὅμως ἡ ἀντιπολίτευσις ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀναπτυχθῶσιν σχέσεις φιλικαὶ καὶ συμμαχικαὶ μὲ τὴν Σερβίαν, ἀπαραίτητοι διὰ τὸν ἐκ Βουλγαρίας κίνδυνον, λησμονεῖ ὅτι μία τοιαύτη πολιτικὴ ὁδηγεῖ τὴν Σερβίαν πρὸς συνεννόησιν μὲ τὴν Βουλγαρίαν ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ ζημίᾳ καὶ κινδύνῳ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Βενιζέλος εἶνε μέγας πολιτικὸς καὶ μέγας διπλωμάτης. Αἱ ἐν τῇ Βουλῇ δηλώσεις του θὰ ἔχουν κολοσσιαίαν ἀπήχησιν εἰς τοὺς κύκλους τῆς Διασκέψεως.

ΑΘΗΝΑΙ, 5)12)919.

Αἱ Κοινότητες τῶν Ν. Χωρῶν

Εἶναι γνωσταί, γνωστόταται αἱ δυσχέρειαι, εἰς τὰς ὁποίας προσκρούει ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς τὰς Νέας Χώρας.

Καίτοι δύο περίπου ἔτη παρῆλθον, ἀφότου ἐπεξετάθη ὁ νόμος οὗτος καὶ παρ' ἡμῖν καὶ ὅμως αἱ Κοινότητες τῶν Νέων Χωρῶν μένουν ἀνοργάνωτοι, αἱ προϋπολογισμοὶ ἢ δὲν συντάσσονται ποσῶς, ἢ συντάσσονται κάκιστα, ἡ δὲ ψήφισις κοινοτικῶν φόρων ἀποτελεῖ πρόβλημα διὰ τοὺς πολλούς.

Ἀλλ' ὡς μὴ ἤρκουν αἱ καθαρῶς κοινοτικαὶ ὑποθέσεις, τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια καὶ ἰδίᾳ οἱ Πρόεδροι εἶναι βεβαρυμένοι μὲ πλείστας ὅσας κρατικὰς ὑποθέσεις, φορολογικάς, στρατολογικάς, διοικητικὰς κλπ. διὰ τὰς ὁποίας οὔτε τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις ἔχουσιν, οὔτε τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν δύνανται νὰ διαθέσωσιν. Αὐτὸς δὲ εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον οὐδεὶς δέχεται νὰ γίνῃ πρόεδρος ἢ μέλος Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπησχόλησε πολλάκις τοὺς βουλευτάς μας καὶ ἐμελετᾶτο ὁ τρόπος, κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ θεραπευθῇ ἡ κατάστασις αὕτη.

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἶχεν ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ διοικήσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις κειμένων διατάξεων.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνῃ ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ εἰδικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινότητος μισθὸν ἀνώτερον τοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ νόμου ΔΝΖ'.

Πιστεύεται οὕτω ὅτι καὶ οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων ὁπωσοῦν θὰ ἀμείβωνται, ἔστω καὶ ὑπὸ τύπον ἐξόδων παραστάσεως, καὶ γραμματεῖς καταλλήλους θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκτήσωσιν αἱ Κοινότητες, ἱκανοὺς νὰ διεκπεραιώνωσι τὰ διοικητικὰ καθήκοντα τῶν Κοινοτήτων.

Ὁ βουλευτὴς Λέσβου κ. Γ. Καλδῆς λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, ἀφοῦ περιέγραψε τὴν κατάστασιν, εἰς ἣν εὑρίσκονται αἱ κοινότητες τῶν Ν. Χωρῶν ὑπεστήριξε καὶ ἐζήτησε τρία τινα:

α') Νὰ ἀφαιρεθοῦν αἱ Κρατικαὶ ὑπηρεσίαι ἀπὸ τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια καὶ νὰ ἀνατεθοῦν εἰς εἰδικὸν πρόσωπον ἀνὰ ἑκάστην Ειρηνοδικειακὴν περιφέρειαν, τὸ ὁποῖον νὰ ἀντιπροσωπεύῃ ὅλας τὰς Κοινότητας εἰς τὰ Διοικητικὰ των καθήκοντα. Τὰ δὲ Κοινοτικὰ Συμβούλια νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὰς καθαρῶς κοινοτικὰς ὑποθέσεις.

β') Νὰ δικαιοῦται ὁ Πρόεδρος νὰ ἀποσύρῃ ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου 200—300 δραχμὰς δι' ἐπειγούσας δαπάνας τῆς Κοινότητος ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ ἀναγκάζωνται οἱ Πρόεδροι, ὡς συμβαίνει σήμερον, νὰ τρέχωσιν εἰς τὸ Ταμεῖον διὰ 5 καὶ 10 δραχμάς.

Καὶ γ'.) Νὰ ἀνατεθῇ εἰς τοὺς Γενικοὺς Διοικητὰς τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῶσιν κοινοτικὰς ἐκλογὰς, εἰς ὅσας κοινότητας κρίνουσι τοῦτο ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον.

Ἀλλ' ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν ἀπεδέχθη τὰς γνώμας καὶ παρατηρήσεις τοῦ κ. Καλδῆ. Τὴν μὲν πρώτην, διότι νομίζει ὅτι εἶναι ἀρκετὴ ἡ διάταξις τοῦ νομοσχεδίου κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ διοικητικὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος δύνανται νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς τὸν Ὑποδιοικητὴν ἢ εἰς ἄλλο μέλος τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου. Τὴν δευτέραν, διότι πρόκειται περὶ μεταβολῆς, ἡ ὁποία ἐνδιαφέρει καὶ τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα καὶ συνεπῶς πρέπει νὰ μελετηθῇ εἰς ἄλλην περίστασιν, καθ' ἣν θὰ μεταρρυθμισθῇ ὁ νόμος ΔΝΖ'. Καὶ τὴν τρίτην, διότι πλησιάζει ἡ ἐποχή, καθ' ἣν θὰ ψηφισθῶσι δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἐκλογαὶ καθ' ὅλον τὸ Κράτος.

Μόνον μίαν ἐλαφρὰν τροπολογίαν ἐπέφερεν ὁ κ. Ὑπουργός, δι' ἧς τὰ διοικητικὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου δύνανται νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς ἕνα ἐκ τῶν κοινοτικῶν Συμβούλων.

Ὁ βουλευτὴς Λέσβου κ. Παπαγεωργίου ὑπεστήριξεν ὅτι, ἐπειδὴ εἰς τὰς περισσοτέρας κοινότητας τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως ἐκτελοῦσιν οἱ διδάσκαλοι λαμβάνοντες διὰ τοῦτο ἐπίδομα μέχρις 20 δραχμῶν, καὶ ἐπειδὴ δὲν δύνανται ὅλαι αἱ Κοινότητες νὰ προσλάβωσιν εἰδικοὺς γραμματεῖς δίκαιον εἶναι ὅπως τὸ ἐπίδομα τῶν διδασκάλων, τῶν ἐκτελούντων χρέη γραμματέως, αὐξηθῇ τοὐλάχιστον εἰς 40 δραχμάς.

Τὴν τροπολογίαν ταύτην τοῦ κ. Παπαγεωργίου ἀπεδέχθη ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ οὕτω προσετέθη εἰς τὸ νομοσχέδιον ἡ διάταξις, καθ' ἣν οἱ διδάσκαλοι οἱ ἐκτελοῦντες χρέη γραμματέως Κοινότητος λαμβάνουσιν ἐπίδομα μέχρι 40 δραχμῶν.

Τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον δὲν εἶναι βεβαίως ἄρτιον, οὔτε εἶναι προωρισμένον νὰ διορθώσῃ τὰ τῶν Κοινοτήτων πράγματα. Εἶναι ἄλλωστε καὶ προσωρινὸν καὶ διὰ τοῦτο ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ ἡ Βουλὴ δὲν υἱοθέτησαν τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. Καλδῆ.

Ὁπωσδήποτε ὅμως, ἐὰν γίνῃ καλὴ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ, ἀρκετὰ δύνανται νὰ ὠφεληθῶσιν αἱ κοινότητες. Διότι κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ νομοσχεδίου θὰ εἶναι δυνατὸν πολλαὶ ὅμοροι κοινότητες νὰ προσλάβωσιν ἕνα εἰδικὸν γραμματέα, εὐπαίδευτον, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ ἀναθέσωσι τὰ διοικητικά των καθήκοντα. Θὰ εἶναι ὡσαύτως δυνατὸν νὰ ἀνατεθῶσι τινὰ τούτων εἰς τοὺς Ὑποδιοικητάς.

Οἱ δημόσιοι διαγωνισμοί

Συνεζητεῖτο εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον ἀφορῶν τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Εἰς τὸ 5 ἄρθρον αὐτοῦ ἀναφέρεται ὅτι «γραφεῖς β' τάξεως διορίζονται οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ πρακτικοῦ Λυκείου ἢ δίπλωμα ἀνεγνωρισμένης Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ ἐπιτυχόντες ἐν διαγωνισμῷ ἐνεργουμένῳ ἐν Ἀθήναις κτλ. κτλ.»

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς κ. Γ. Καλδῆς εἶπε τὰ ἀκόλουθα:

Γ. Καλδῆς. — Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ 5 ἄρθρου κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ γραφεῖς β'. τάξεως διορίζονται κατόπιν διαγωνισμοῦ, θὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ εἴπω ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν δημοσίων διαγωνισμῶν. Οἱ διαγωνισμοὶ γίνονται κατὰ κανόνα εἰς τὰς Ἀθήνας. Τοῦτο ὅμως ἐνέχει τὸ ἄτοπον ὅτι δὲν δύνανται νὰ μετάσχωσιν εἰς αὐτοὺς ὑποψήφιοι μακρὰν τοῦ Κέντρου οἰκοῦντες, εἴτε δι' ἔλλειψιν μέσων συγκοινωνίας, ὡς συμβαίνει συνήθως εἰς τὰς νήσους, εἴτε λόγῳ τῶν δαπανῶν, εἴτε καὶ διότι αἱ προκηρύξεις περὶ τοῦ διαγωνισμοῦ φθάνουσιν εἰς τὰς Ἐπαρχίας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατόπιν ἑορτῆς ἢ τοὐλάχιστον πολὺ ἀργὰ ὥστε νὰ μὴ μένῃ καιρὸς εἰς τοὺς ὑποψηφίους νὰ προλάβωσι, πολλῷ δὲ περισσότερον νὰ προετοιμασθῶσιν. Οὕτω δὲ τὰς δημοσίας θέσεις καταλαμβάνουσι κατὰ κανόνα οἱ παρὰ τὸ Κέντρον τυχόντες νὰ ζῶσι. Τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν ἀποτελεῖ πλέον μίαν κατάφωρον ἀδικίαν τῶν Ἐπαρχιῶν, ἀλλὰ δίδει ἀφορμὴν καὶ εἰς πλείστας ὅσας παρεξηγήσεις, τὰς ὁποίας πᾶς τις ἐννοεῖ καὶ θεωρῶ περιττὸν νὰ ἀναπτύξω.

Φρονῶ λοιπὸν ὅτι, προκειμένου περὶ γενικῶν καὶ σπουδαίων θέσεων, εἶνε μὲν δυνατὸν νὰ γίνωνται οἱ διαγωνισμοὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀλλ' αἱ προκηρύξεις πρέπει νὰ στέλλωνται εἰς τὰς Ἐπαρχίας ἐγκαίρως διὰ νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ νὰ προπαρασκευάζωνται. Προκειμένου δὲ περὶ θέσεων ἥσσονος σημασίας, φρονῶ ὅτι ὁ διαγωνισμὸς δέον νὰ διεξάγεται εἰς τὰς ἕδρας τῶν Γενικῶν Διοικήσεων, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων παρουσιάζονται κεναὶ θέσεις.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει θεωρῶ τὸ ζήτημα σπουδαῖον καὶ ἄξιον νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ μὴ δίδωνται ἀφορμαὶ εἰς παρεξηγήσεις περὶ ἀνισοτήτων καὶ τὰ παρόμοια.»

Ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Καλδῆν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν κ. Ρακτιβὰν ἐδήλωσεν ὅτι ἀποδέχεται μὲν ὡς ὀρθὰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. Καλδῆ, ἀλλ' ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιόν του περιέχει διάταξιν, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ ὑπουργὸς δύναται νὰ διατάξῃ, ὅπως ὁ διαγωνισμὸς τῶν γραφέων διεξάγεται εἰς τὰς ἕδρας τῶν Γενικῶν Διοικήσεων.

Εἰς τὴν συζήτησιν παρενέβη καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς γεωργίας ὑποστηρίξας ὅτι πράγματι πρέπει νὰ γίνωνται γενικοὶ διαγωνισμοὶ κατ' ἔτος, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ μετέχουν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κράτους, οἱ δ' ἐπιτυγχάνοντες νὰ καταχωρῶνται ἐν καταλόγῳ κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας καὶ ἐκ τοῦ καταλόγου αὐτοῦ νὰ προσλαμβάνωνται οἱ ὑπάλληλοι εἰς τὰς κενουμένας θέσεις.

Ἐπισκευὴ λιμένων

Ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ὑπεβλήθη πρὸς κύρωσιν νομ. διάταγμα «περὶ παροχῆς πιστώσεων πρὸς ἐπισκευὴν καὶ μεταρρύθμισιν τῶν Τελωνείων Πειραιῶς καὶ Θεσ/νίκης.»

Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὁ βουλευτὴς Λέσβου κ. Γ. Καλδῆς ὑπεστήριξεν ὅτι καὶ τὸ Τελωνεῖον τῆς Μυτιλήνης εἶνε ἀνεπαρκέστατον διὰ τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν τοῦ λιμένος της καὶ ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἀνακαίνισις καὶ ἐπέκτασις αὐτοῦ. Τελευταίως μάλιστα, προσέθηκε, κατεπλημμύρησαν ἀπὸ τὰς βροχάς, ἐξ ὧν κατεστράφησαν ἐμπορεύματα μεγάλης ἀξίας. Κατέληξε δὲ προτείνας, ὅπως προστεθῇ διάταξις εἰς τὸ νομοσχέδιον, προνοοῦσα καὶ διὰ τὸ Τελωνεῖον τῆς Μυτιλήνης.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἔχει ἕτοιμον νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ζητήσῃ πιστώσεις διὰ πολλοὺς λιμένας, μεταξὺ τῶν ὁποίων θὰ εἶνε καὶ ὁ τῆς Μυτιλήνης. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ὑποβάλλεται κατ' αὐτάς. Θὰ ψηφισθῇ δὲ ὑπὸ τῆς παρούσης Βουλῆς, τῇ ὁμολογουμένως ἐδήλωσεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τοὺς βουλευτάς μας αἱ ἐργασίαι θὰ συνεχισθῶσι καὶ μετὰ τὰς ἑορτάς.

ΛΕΣΒΙΟΣ

Η ΔΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟ ΡΟΥΠΕΛ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Μετὰ διακοπὴν 1/4 ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις καὶ καλεῖται καὶ πάλιν ὁ κ. Ὀρφανίδης.

Εἰς ἐρώτησιν Στρατοδίκου ποῖος ἐν τῷ Ἐπιτελείῳ εἶχεν ἐπὶ τῶν ἀξιωματικῶν ἐπιρροήν, ὁ Δούσμανης ἢ ὁ Μεταξᾶς, ὁ μάρτυς ἀπαντᾷ: ὁ Μεταξᾶς. Ἐπὶ τοῦ Βασιλέως ὅμως ἐπιβολὴν εἶχεν ὁ Δούσμανης, ἐπὶ δὲ τῆς Βασιλίσσης ὁ Μεταξᾶς.

Εἰς ἐρώτησιν ἄλλου Στρατοδίκου, ὁ Μάρτυς λέγει ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἦτο ἀδυνάτου χαρακτῆρος καὶ ἐκυριάρχουν ἐπὶ τοῦ πνεύματός του ὁ Δούσμανης καὶ ὁ Μεταξᾶς. Ἔπειτα ἦτο ἐκ διαθέσεως ἀπολυταρχικὸς καὶ ἐμπαθής. Διὰ τὴν πολιτικὴν εἶχε στιγμὰς ποῦ ἐπείθετο ἀπὸ τὸν Πρωθυπουργὸν ἀλλὰ ἔπειτα τὸν μετέπειθεν ἡ Βασίλισσα καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Ἐπιτρόπου, βέβαιοι, ὅτι πάντως εἶχε πονηρὰν τὴν πρόθεσιν, ἤθελε τὴν ἀπολυταρχίαν.

Ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων κ. Στρατηγὸς ἐρωτᾷ περὶ τῆς ἀναφερθείσης μελέτης τοῦ κ. Ὀρφανίδου.

Ὁ μάρτυς ἀπαντᾷ ὅτι ἡ μελέτη του ὑπῆρξε τῆς πρωτοβουλίας του ἐν ἀρχῇ, ἀλλὰ κατόπιν ἐξέδωκε σχετικὴν διαταγὴν καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον. Κατόπιν τῆς ὑποβληθείσης γενικῆς ἐκθέσεως τοῦ μάρτυρος περὶ διαβάσεως τῶν ποταμῶν καὶ εἰδικώτερον τῶν ποταμῶν ἀπὸ τοῦ Νέστου καὶ εἰς τὸ βορειοανατολικὸν μέτωπον, τοῦ ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἐπιτελεῖον ἐμπιστευτικὴ διαταγὴ περὶ εἰδικωτέρας μελέτης δι' ὡρισμένους ποταμοὺς καὶ χαράδρας. Τὰ σημεῖα διαβάσεων τὰ ὥριζε τὸ Ἐπιτελεῖον. Ὁ μάρτυς ὑπέδειξε

ἐν τῇ ἐκθέσει του τὸν τρόπον τῆς διαβάσεως.

Ὁ κ. Ἐπίτροπος παρεμβαίνων λέγει ὅτι ἡ ἐργασία τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἐκ πρωτοβουλίας του τὸ Τάγμα τῶν Γεφυροποιῶν ἀπέβλεπεν εἰς ὡρισμένον ἀντικειμενικὸν σκοπὸν ἢ ἦτο ἁπλῶς μία ἐπιστημονικὴ μελέτη. Ὁ μάρτυς ἐπαναλαμβάνει, ὅτι μετὰ τὴν γενικὴν μελέτην τοῦ Τάγματος, ἐλήφθη διαταγὴ τοῦ ἐπιτελείου, ὅπως εἰδικώτερον μελετηθοῦν αἱ ποτάμιαι γραμμαὶ μέχρις Ἀγγίστας καὶ Βαρδαρι, παρασχέθησαν δὲ πρὸς τοῦτο ὅλα τα μέσα. Ἡ διαταγὴ ἦτο ἐμπιστευτική, ἐπ' αὐτῆς δὲ ἐγένετο ἡ δευτέρα μελέτη καὶ ὑπεβλήθη νέα ἔκθεσις ὑπὸ τοῦ Τάγματος ἀναφέρουσα περὶ πήξεως γεφυρῶν καὶ καταστροφῆς αὐτῶν.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Στρατηγοῦ ἂν ἡ διαταγὴ ἀφεώρα εἰς γενικὰς κινήσεις τοῦ Στρατοῦ ἢ γενικῶς εἰς τὸ ἔργον τοῦ Τάγματος τῶν Γεφυροποιῶν κατα τὴν ὥραν τῶν ἐπιχειρήσεων, ὁ Μάρτυς ἀπαντᾷ ὅτι διὰ τῆς ἀπορρήτου αὐτῆς διαταγῆς καθωρίσθησαν ὅλα τα σημεῖα διὰ τῶν ὁποίων θὰ διήρχετο στρατὸς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν.

Ὁ κ. Στρατηγὸς ἐξηγεῖ, ὅτι τα σημεῖα τῆς διαβάσεως τῶν ποταμῶν εἶνε γνωστὰ εἰς ἕνα στρατηγὸν ἄνευ τῆς περὶ ποταμῶν μελέτης διότι εὑρίσκονται εἰς τὴν προέκτασιν ὁδῶν. Ἡ μελέτη ἀφεώρα εἰς τὸν τρόπον πάσης ἀναγκαίας ἐργασίας δια τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ.

Ἐρωτᾷ δε ποίαν ἀξίαν θὰ εἶχε δια τὸν ἐχθρὸν ἡ ἐργασία, ἡ ὁποία γίνεται τεχνικῶς δια τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ. Τα ὡρισμένα σημεῖα μεταβάσεως ποταμῶν τα ἐγνώριζεν ὁ ἐχθρός. Το ποία ἐργασία θα γίνῃ διαβατὸς ὁ ποταμὸς δὲν εἶχε καμμίαν ἀξίαν. Ἆρα δὲν ὑπῆρχε λόγος να δοθῇ ἡ μελέτη τοῦ μάρτυρος εἰς τον Φαλκενχάουζεν.

Ὁ Μάρτυς ἐπιμένει ὅτι ὁ Φαλκενχάουζεν ὡμίλησε δια τὴν μελέτην του καὶ ἄλλος τρόπος να τὴν μάθῃ δὲν ἦτο παρὰ τὸ Ἐπιτελεῖον, τὸ ὁποῖον καὶ μόνον εἶχε γνῶσιν τῆς μελέτης.

Ὁ κ. Στρατηγὸς παρατηρεῖ ὅτι, ἂν ἦτο ἀπόρρητος ἡ μελέτη, διατί ὁ Φαλκενχάουζεν γενόμενος κύριος αὐτῆς να τὴν ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν μάρτυρα.;

Ὁ Μάρτυς ἀπαντᾷ ὅτι ἐγένετο μὲ κάθε τρόπον προσπάθεια ἀπο τον Μεταξᾶν να τον μυήσουν εἰς τὴν Γερμανοφιλίαν.

Ὁ κ. Στρατηγὸς ἐξηγεῖ ἐπίσης ὅτι ἡ μελέτη τοῦ κ. Ὀρφανίδου δὲν ἦτο τμῆμα σχεδίου τῶν ἐπιχειρήσεων διότι τοιοῦτον δὲν ὑπῆρξε καὶ ἡ τυχὸν γνῶσις τῆς μελέτης δὲν εἶχε καμμίαν ἀξίαν. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ ἰδίου κ. Στρατηγοῦ, ἔπειτα πόθεν ὁ μάρτυς γνωρίζει ὅτι ὁ Κάκαβος, ὡς κατέθεσε χθὲς ἦτο ὄργανον τοῦ Ἐπιτελείου ὁ μάρτυς ἀπαντᾷ ὅτι τὸ συνήγαγεν ἐξ ὅσων ἐνεργειῶν ἔβλεπε τοῦ Κακάβου καὶ ἐκ συνομιλίας του μετ' αὐτοῦ.

Ὁ κ. Στρατηγὸς ἐρωτᾷ ἐπίσης διὰ τὴν ζητηθεῖσαν μετάθεσιν τοῦ Τάγματος τῶν Γεφυροποιῶν καὶ λέγει ποῦ θὰ μετετίθετο ἀφοῦ ἡ θέσις τῶν Ταγμάτων Γεφυροποιῶν εἶνε εἰς τοὺς ποταμοὺς διὰ τὴν ἀνάγκην τῶν γυμνασίων. Ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος ἐρωτᾷ ἐπίσης καὶ ὁ κ. Ἐπίτροπος. Ὁ Μάρτυς ἀπαντᾷ ὅτι ἕνεκα τῆς ἑλονοσίας ἡ κατάστασις τῶν στρατιωτῶν ἦτο οἰκτρὰ καὶ οὔτε γυμνάσια ἠμποροῦσαν νὰ γίνουν.

Ὁ κ. Στρατηγὸς ἐπιμένει ὅτι ἡ θέσις τοῦ τάγματος ἦτο ἐκεῖ αὐτὸς δὲ ἦτο ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐκεῖ παραμονῆς του. Ἂν δε ἐχρειάζετο δια τοὺς ἄνδρας κίνησιν δὲν ἦτο ἁρμόδιον το Ἐπιτελεῖον. Διασαφηνίζει δὲ ὅτι ἐποχὴ καθ' ἣν ἐζητήθη ἡ μετάθεσις τοῦ τάγματος ἦτο Δεκέμβριος τοῦ 1916.

Ὁ Μάρτυς ἐν τούτοις ἐπιμένει ὅτι ἦτο ἀκριβῶς ἐποχὴ πυρετῶν καὶ ὅτι δι' αὐτὸ ἐζήτει ἐπιτακτικῶς τὴν μετάθεσιν τοῦ τάγματος ἀφοῦ δὲν ἐγίνοντο καὶ γυμνάσια καὶ οἱ ἄνδρες ἦσαν εἰς ἀθλίαν κατάστασιν ἐστεροῦντο δὲ καὶ κινήσεως.

Ὁ κ. Στρατηγὸς λέγει ὅτι δὲν παρεστάθη σαν τότε ἔτσι, ὅπως τὰ λέγει σήμερον ὁ Μάρτυς, τα πράγματα.

Εἰς ἐρώτησιν εἶτα τοῦ ἰδίου περὶ τοῦ κατατεθέντος δια τὴν ὕπαρξιν ἀσυρμάτου εἰς Φράσαρι, ὁ Μάρτυς λέγει ὅτι το ἤκουσε.

Ὁ κ. Στρατηγὸς ἐρωτῶν περὶ τοῦ ζητήματος τῶν χρημάτων λέγει ὁ ἴδιος ὅτι ἐκ τοῦ βιβλίου του ἐκέρδισεν 26,283 δρ. ἀκριβῶς μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Μαρτίου ποῦ ἀναφέρει ὁ μάρτυς.

Ὅτι δὲ τα χρήματά του αὐτά, δὲν τα εἶχε παραδώσει εἰς το Μεταξᾶ, τα ἐφύλαξεν ὁ ἴδιος ὑπ' εὐθύνην του εἰς τὸ χρηματοκιβώτιον, ἀπὸ ὅπου ἐλάμβανεν ὅταν τοῦ ἐχρειάζοντο. Πιθανὸν δὲ νὰ μετέβη καὶ τὴν ἡμέραν ποῦ ἀναφέρει ὁ μάρτυς καὶ να ἐπῆρε χρήματα.

Γεννᾶται συζήτησις διαλογική, περὶ τοῦ ἂν ὁ κ. Στρατηγός, εἰσερχόμενος εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον καὶ ζητῶν ἀπὸ τον Μεταξᾶν τα κλειδιὰ τοῦ χρηματοκιβωτίου, εἶδεν ἢ δὲν εἶδε τον εὑρισκόμενον ἐκεῖ κ. Ὀρφανίδην, τοῦ κ. Στρατηγοῦ ἐπιμένοντος ὅτι τον εἶδε καὶ τοῦ κ. Ὀρφανίδου, ὅτι δὲν τον εἶδεν.

Ὁ κ. Πρόεδρος δηλοῖ, ὅτι ἐπὶ τοῦ ζητήματος θα ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου αὐτοπρόσωπος πραγματογνωμοσύνη.

Ὁ κ. Στρατηγὸς λέγει ὅτι ψευδῶς καταθέτει ὁ μάρτυς ὅτι δὲν τον εἶδεν εἰσερχόμενον εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον, ἀφοῦ τὸν εἶδε ν' ἀνοίγῃ ἐνώπιόν του τὸ χρηματοκιβώτιον καὶ να λαμβάνῃ χρήματα.

Ἐπίσης ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἴδῃ ὁ κ. Ὀρφανίδης τί χρήματα περιείχοντο εἰς τὸ χρηματοκιβώτιον, διότι μόλις ὀλίγον τὸ εἶχεν ἀνοίξει καὶ τὸ ἐκάλυπτεν ἐστραμμένος πρὸς αὐτό. Ψευδῶς κατέθεσεν ὁ Μάρτυς ὅτι εἶδεν εἰς Ἀργυρόκαστρον χαίροντας τοὺς Δούσμανην καὶ Μεταξᾶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Γεωργίου.

Ὁ κ. Ἐπίτροπος διαμαρτύρεται κατὰ τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ κατηγορουμένου ὑβρίζοντος τον Μάρτυρα, ἐνῷ μόνον δι' ἄλλων ἀποδείξεων δύναται να ἀμφισβητήσῃ τὸ ἀληθὲς ἢ μὴ τῆς καταθέσεώς του.

Ὁμοίας παρατηρήσεις ποιεῖται καὶ ὁ κ. Πρόεδρος, ὁ δὲ κ. Στρατηγὸς ὁμολογεῖ ὅτι πιθανὸν νὰ τοῦ διέφυγε μὴ προσήκουσα λέξις ἀλλ' ὅμως ἔχει να ἐλέγξῃ πολλὰ σημεῖα τῆς καταθέσεως τοῦ μάρτυρος, ὑπέβαλε δὲ καὶ καταγγελίαν. Ἀναφέρει ἔπειτα ὅτι ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν εἰσπράξεων ἐμφαίνεται ὅτι εἰσεπράχθησαν 26—27 χιλιάδων δραχμῶν ἐκ τούτων δὲ τοῦ ἔμειναν καθαραὶ 16—17 χιλιάδας, τὴν ἐποχὴν δὲ ποῦ ἀνέφερεν ὁ Μάρτυς δὲν εἶχεν εἰς τὸ χρηματοκιβώτιον παρὰ 3—6 χιλιάδες, δὲν ἐνθυμεῖται ἀκριβῶς.

Ὁ κ. Στρατηγὸς ἐπιμένει εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἠδύνατο να ἴδῃ εἰς τὸ χρηματοκιβώτιον ὁ κ. Ὀρφανίδης καὶ να λέγῃ μάλιστα ὅτι εἶδε δέσμας χαρτονομισμάτων τῶν 100 δραχμῶν καὶ ἄνω.

Ὁ κ. Ὀρφανίδης δηλοῖ ὅτι μετα θλίψεως βλέπει τοὺς κατηγορουμένους εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν καὶ αὐτὸν μάρτυρα ἐναντίον των. ἀλλα μόνον τὴν ἀλήθειαν λέγει προσθέτει ὅτι χρήματα εἶδεν εἰς μεγάλα ποσά, δὲν ἐνθυμεῖται ἀκριβῶς πόσα. Ἐπίσης ὅτι πιθανὸν καὶ να τον εἶδεν εἰσερχόμενος ὁ κ. Στρατηγός.

(Ἀκολουθεῖ)

ΔΕΛΤΙΑ

Ο ΠΑΝΙΚΟΣ

ὁ δημιουργηθεὶς ἐκ τῆς δῆθεν ἐλλείψεως τοῦ ἄρτου, ὑπῆρξεν ἐντελῶς ἀδικαιολόγητος, ὡς ἐξηκριβώσαμεν, ἐνεργήσαντες τὴν ἐπιβαλλομένην ἔρευναν τόσον παρὰ ταῖς ἀρχαῖς, ὅσον καὶ παρὰ τοῖς ἀρτοποιοῖς. Ἐπάρκεια ἀλεύρων ὑπάρχει, σιτοφόρα ἐφορτώθησαν καὶ ἔρχονται, τὸ ἰδιωτικὸν ἐμπόριον φέρει καὶ ἐκεῖνο διαρκῶς ἄλευρα, καὶ ἑπομένως οὐδεὶς λόγος ἀνησυχίας ὑπάρχει καὶ τὸ κοινὸν δὲν πρέπει νὰ δίδῃ πίστιν εἰς διαδόσεις ἐπιτηδείων ἐχόντων ὡρισμένα συμφέροντα. Ἄς λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὁ κόσμος ὅτι συνελήφθησαν καὶ κρατοῦνται ἐν τοῖς φυλακαῖς ἄνθρωποι οἵτινες μετέφερον ἄρτους εἰς τὴν ἀπέναντι ἀκτὴν πρὸς αἰσχροκέρδειαν καὶ ἄλλοι οἵτινες ἐκμεταλλευόμενοι ἐδῶ τὴν εὐπιστίαν μερικῶν ἐπωλοῦν ἄρτους πρὸς 4 καὶ 5 δραχμὰς τὴν ὀκᾶν. Οἱ δημιουργοὶ τοῦ πανικοῦ θὰ εἶναι ἴσως οὗτοι, ἔχοντες τὴν ὑστεροβουλίαν τῆς εὐκόλου αἰσχροκερδείας. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξηκριβώθη καὶ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ καθησυχάσῃ τὸ κοινὸν εἶναι ὅτι δὲν ὑπάρχει ἔλλειψις ἄρτου.

ΟΛΑΙ ΣΧΕΔΟΝ

αἱ Ἀθηναϊκαὶ συνάδελφοι ἀπὸ ἑβδομάδος καὶ πλέον ἀναγράφουσιν, ὅτι ὁ στρατιωτικὸς νόμος κατηργήθη ἐν Μυτιλήνῃ καὶ Χίῳ, μετὰ λεπτομερειῶν μάλιστα καθ' ἅς, ὡρισμέναι ὑποθέσεις ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τοῦ ἐκτάκτου Στρατοδικείου Λέσβου θὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὰ οἰκεῖα πολιτικὰ δικαστήρια, ἄλλαι εἰς ἄλλα στρατοδικεῖα κλπ. καὶ μόνον αἱ ἡμέτεραι Ἀρχαὶ διοικητικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ δὲν ἔλαβον εἰσέτι ἐπίσημον ἐπὶ τοῦ ζητήματος εἴδησιν.

Ποῦ νὰ ἀποδώσῃ κανεὶς τὴν βραδύτητα αὐτὴν; Ποῦ ἀλλοῦ, παρὰ εἰς τὸ διέπον τὴν Ἑλλάδα γραφειοκρατικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς κανόνα τὴν βραδύτητα!

Η ΛΕΣΒΟΣ

Τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου

Συνεχίζοντες τὴν ἔρευναν ἡμῶν ἐπὶ τῆς παρατηρηθείσης ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἀταξίας εἰς τὴν διανομὴν τοῦ ἄρτου, ἀναγράφομεν τὰς ἐντυπώσεις τοῦ ἡμετέρου συντάκτου, περιελθόντος τὰ πλεῖστα τῶν ἀρτοποιείων καὶ ἐξετάσαντος τὸ ζήτημα ὑπὸ πάσας αὐτοῦ τὰς ἀπόψεις.

Ἅπαντες σχεδὸν οἱ ἀρτοποιοὶ συνεφώνησαν εἰς ὅσα ἐγράψαμεν χθὲς κατ' ἀνακοινώσεις τῶν ἁρμοδίων. Ἔλλειψις ἀλεύρων δὲν ὑπάρχει τὸ δὲ ἄφθονον παρὰ τῶν Ἀρχῶν 30 ο)ο ἐκ τῆς εἰς τοὺς ἀρτοποιοὺς χορηγουμένης ποσότητος, ἔχει ἀφαιρεθῇ πρὸ εἰκοσαημέρου χωρὶς νὰ γίνῃ αἰσθητὴ ἡ περικοπὴ αὕτη. Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας, λόγῳ τῆς παρατηρηθείσης ἐλλείψεως ἄρτου εἰς τὴν ἀπέναντι μεριοχὴν, διεδόθη ὕστατα ὅτι τὰ ἄλευρα ἐξαντλοῦνται καὶ ὅτι ἐντὸς 2—3 ἡμερῶν δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἄρτος. Καταληφθεὶς ὁ κόσμος ὑπὸ πανικοῦ ἐρρίφθη ἀγρίως εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ ἐναποθήκευσιν ἄρτων μεταχειριζόμενος πάντα τὰ μέσα καὶ προκαλέσας οὕτω τὴν ἀνωμαλίαν καὶ τὸν πανικόν. Ἤδη, κατόπιν τῶν ληφθέντων μέτρων, εἶναι ἐξησφαλισμένη ἡ κανονικὴ διανομὴ τοῦ ἄρτου, εἰ δὲ διακόπτει τις ἢ οἱ ἐκμεταλλευόμενοι τὴν εὐπιστίαν τοῦ Κοινοῦ θὰ καταδιώκωνται ποινικῶς, ἐπιβαλλομένης εἰς αὐτοὺς αὐστηροτάτης ποινῆς.

Τὸ ζήτημα τῶν αἰγοπροβάτων

Χθὲς ἐπεδόθησαν εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν ἀναφοραὶ κατοίκων πολλῶν κατοίκων τῶν χωρίων Πλωμαρίου, διὰ τῶν ὁποίων ζητεῖται, προβαλλομένων ἰσχυρῶν λόγων, νὰ ἐπιτραπῇ εἰς ἕκαστον κτηματίαν νὰ βόσκῃ ἐλευθέρως ἐν τῷ ἰδίῳ κτήματι 5—6 αἰγοπρόβατα.

Ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς τὰς ἐν λόγῳ ἀναφορὰς θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ σήμερον συνερχόμενον Δ. Συμβούλιον κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ ληφθῇ καὶ ἡ σχετικὴ ἀπόφασις.

Οἱ Τοῦρκοι Μυτιλήνης πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν

Μεταβαίνει εἰς Ἀθήνας Ἐπιτροπὴ τῶν ἐν Λέσβῳ Ὀθωμανῶν, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Σεμσεδὶν Ἐφένδη, Χ" Μεκὴρ Ζιλὲ Φαχρὴ Μπέη, Ἀχμὲτ Μουλὴ Μπέη, Μουσταφᾶ Μπέη μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Μουσουλμανικῆς Κοινότητος Μυτιλήνης καὶ Χ" Μεχμὲτ Μπέη τῆς Κοινότητος Μηθύμνης, ὅπως ὑποβάλῃ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον τὰς εὐχὰς τῶν Μουσουλμάνων Λέσβου ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἐπανόδῳ του καὶ τῇ κατευοδώσει τῶν ἐθνικῶν τῆς Ἑλλάδος ὑποθέσεων.

Τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην ἡ Γενικὴ Διοίκησις ἐφωδίασε μὲ τὰ σχετικὰ συστατικά.

Διὰ τὸ ἡρῷον

Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοτικῶν σχολείων Λέσβου ἀπέστειλε πρὸς τὴν Γεν. Διοίκησιν δρ. 28 προερχομένας ἐξ ἐράνων τοῦ β'. δημ. σχολείου θηλέων Πλωμαρίου καὶ ἑτέρας δρ. 26 τοῦ μικτοῦ δημ. σχολείου Μολύβου, ἐπίσης ὁ ὑποδιοικητὴς Μηθύμνης ἄλλας δρ. 100 τῆς κοινότητος Ἁγ. Παρασκευῆς, ἁπάσας προοριζομένας διὰ τὸ ἡρῷον.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚ ΠΕΤΡΑΣ

Τὰ κοινοτικὰ συμβούλια καὶ ὁ νόμος ΔΝΖ

Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ ἀμφιβάλῃ ὅτι ἤδη μὲ τὴν συντελεσθεῖσαν καὶ συντελουμένην ἀποκατάστασιν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ζητημάτων, μεγίστη, ὡς ὁ ἴδιος ἀρχηγὸς ἡμῶν ὑπεσχέθη, θὰ καταβληθῇ φροντὶς διὰ τὴν ἀποκατάστασιν καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἡμῶν πραγμάτων.

Ὁ μέγας ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς μας ὁ ***ἐθνικὸν τοῦτο σκεῦος τῆς θείας προνοίας***, ὡς λίαν εὐφυῶς ἀπεκαλέσθη ὑπὸ τοῦ καλαμάχου δημοσιογράφου κ. Γαβριηλίδου, εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ δισιάζῃ, ὅτι δὲν θὰ καταβάλῃ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν δραστηριότητα καὶ δραστηριότητα ὅπως εὕρῃ τὸ κυρίως αἴτιον τῶν ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν, ὡς ἄριστος δὲ οἰακιστὴς καὶ διαρρυθμιστὴς ἔκτακτος κάθε πρόσωπον ἢ πρᾶγμα θὰ τὸ θέσῃ εἰς τὴν ἁρμόζουσαν αὐτῷ θέσιν μὲ ὑπὸ εἰδικῶν νόμων ὁριζόμενα δικαιώματα καὶ καθήκοντα δι' ἕκαστον, ἠλαττωμένα καὶ ταῦτα, ὡς ὑπερφυὴς δὲ καλλιτέχνης θὰ καλλιτεχνήσῃ ἓν σύνολον ἐσωτερικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ κράτους τέλειον καὶ ἐφάμιλλον τῶν εὐρωπαϊκῶν.

Ἐν ἐκ τῶν πολλῶν ἐπειγόντων καὶ ἀξίων πολλῶν τροποποιήσεων ἐξ ὅσων μοὶ ἐπιτρέπεται νὰ ἀντιληφθῶ, εἶνε καὶ ὁ διέπων τὰς κοινότητας ΔΝΖ νόμος, διότι τούτου μὴ γενομένου φοβοῦμαι μὴ εἰς τὸ ἑξῆς καταστῇ προβληματικὴ ἡ εὕρεσις προέδρων κοινοτήτων καὶ κοινοτικῶν συμβούλων, ἀφοῦ καὶ ὅταν ἐκλεγῶσι ψήφῳ τοῦ λαοῦ θὰ εἶνε ζήτημα ἐὰν θὰ ἀποδέχωνται τὸ ὄντως βαρὺ καὶ πολυδαίδαλον τοῦτο ἔργον. Ἂν καὶ κατὰ τοὺς μὲν τῶν δικανικῶν τὰ κοινοτικὰ συμβούλια εἶτε αἱ μικραὶ βουλαὶ τοῦ κράτους, κατά τινας δὲ αἱ τελευταῖαι διοικητικαὶ βαθμῖδες αὐτοῦ, καὶ κατ' ἄλλους παράρτημα τῶν κατὰ δήμους οἰκονομικῶν ἐφοριῶν, κατὰ τὴν ταπεινήν μου γνώμην τὰ κοινοτικὰ γραφεῖα, ὡς κατήντησαν δὲν εἶνε ἄλλο τι εἰμὴ τὸ πρῶτον ὑπεύθυνον γραφεῖον πληροφοριῶν δι' ὅλας τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐν γένει καὶ τὸ κέντρον, ἐν ᾧ συσσωρεύεται τοσαύτη ἐργασία, ὥστε οἱ δυστυχεῖς πρόεδροι μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων γραμματέων εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ εἶνε ἀποκλειστικῶς προσηλωμένοι εἰς τὸ τιμητικὸν αὐτὸ καθῆκον τῶν πληροφοριῶν χωρὶς νὰ λαμβάνωσι καιρὸν νὰ σκεφθῶσι τὰς κοινοτικὰς αὐτῶν ὑποθέσεις, ἀφίνω τὰς οἰκογενειακάς. Ἡ ἀπλοποίησις ὅθεν καὶ ἀντικατάστασις ἢ τροποποίησις ἄρθρων τινῶν τοῦ ἀνωτέρω νόμου ἐπιβάλλεται, ὅπως δοθῇ καιρὸς εἰς τὰς κοινότητας νὰ κατορθώσωσι τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν αὐτῶν ἄνευ πολλῶν τύπων, γραφειοκρατικῶν μεθόδων καὶ ἀχάρτων ἀλληλογραφιῶν, ἔχουσα μόνον τὸν ἔλεγχον τῶν προϊσταμένων καὶ καθοδηγουσῶν ἀρχῶν, καὶ πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς τε σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων αὐτῶν, ἅτινα χωρὶς τῶν ἐλαττώσεων. Οἱ εἰς πολλὰ ἔγγραφα ἀπαντῶντες ὅροι ***ἐντέλλεσθε, ἀξιοῦμεν, διατάσσομεν*** κτλ. πρέπει κατὰ τὴν ταπεινήν μου γνώμην νὰ μὴ ἀπευθύνωνται πρὸς ἀνθρώπους ἀναλαβόντας ἢ ὑποχρεωθέντας νὰ ἀναλάβωσι δωρεὰν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς κοινότητός των καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Διὰ τὴν τροποποίησιν καὶ μεταρρύθμισιν τοῦ ἐν λόγῳ νόμου ἀξίων ἔχουσι νὰ φροντίσωσι πρωτίστως οἱ βουλευταί μας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι πρὸ τῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἀναχωρήσεως των οἱ ἴδιοι θὰ ἀντελήφθησαν τὰς ἀνεπαρκείας καὶ τὸ δύσκολον τῶν θέσεων πλείστων κοινοτικῶν συμβουλίων ὡς ἐκ τοῦ δυσεφαρμόστου κατὰ γράμμα καὶ τύπου, νόμου, ἀπαιτοῦντος εἰδικὴν μελέτην, πεῖραν καὶ ἐφαρμογήν.

Δέλτας

Λιμενικὴ κίνησις

Κατέπλευσε χθὲς τὸ ἀτμόπλοιον «Ζινίτα» ἐκ Σμύρνης διὰ Κων)πολιν.

Ἀνακοίνωσις

Προκειμένου νὰ γίνῃ προμήθεια κλειστῶν γραμματοθυρίδων πρὸς ἐφοδιασμὸν τοῦ Ταχ. Μυτιλήνης παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν μονίμων κατοίκων τῆς πόλεως, ἐμπορευόμενοι καὶ λοιποὶ ἀλληλογραφοῦντες νὰ μὴ λαμβάνωσι τὰς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀπευθυνομένας ταχ)κὰς ἀποστολὰς διὰ τῶν διανομέων κ τ' οἶκον νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἡμῖν δι' ἀναφορᾶς, των μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.

Αἱ κλεισταὶ αὗται γραμματοθυρίδες τοποθετούμεναι ἐν τῷ διαδρόμῳ τοῦ Ταχυδρομείου θὰ φέρωσι ἕκαστον ἀριθμὸν καὶ κλεῖδα, ἣν θὰ κατέχῃ ἕκαστος συνδρομητής, ἐπὶ καταβολῇ δραχ. μὲν 60 ἐτησίως διὰ τὰς τοῦ πρώτου μεγέθους δραχ. δὲ 36 διὰ τὰς τοῦ δευτέρου μεγέθους, καὶ θὰ δύναται καθ' οἱανδήποτε ὥραν βούλεται νὰ προσέρχηται καὶ παραλαμβάνῃ τὴν ἐν αὐτῷ εὑρισκομένην ἀλληλογραφίαν του.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 10 Δεκεμβρίου 1919

(Ἐκ τῆς Ταχ. Τηλ. Δ)σεως Αἰγαίου)

Συγχαρητήριον

Τὸν ἀγαπητόν μας ἐξάδελφον Ἐμμ. Δ. Γεωργαλᾶ ἀνταλλάξαντα δακτύλιον ἀρραβῶνος μετὰ τῆς χαριτοβρύτου δ)δος Ἀγγελικίας Α. Μαροϊάλη συγχαίρομεν ἐγκαρδίως.

Οἰκογένεια Ι. Π. Ἀδαμαντιάδου
Ἀδελφοὶ Γιαλάνδελλη

Εὐχετήρια

Εἰς τὸν ἄγοντα σήμερον τὴν ὀνομαστικήν του ἑορτὴν ταγματάρχην διευθυντὴν τοῦ ἐνταῦθα στρατολογικοῦ γραφείου κ. Σπυρ. Τρένιζον οἱ γραφεῖς του εὔχονται ὁλοψύχως χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχῆ.

* *

Τὸν ἀγαπητόν μου φίλον Ἀνδρέαν Χ. Ψωμᾶ ἀνταλλάξαντα δακτύλιον ἀρραβῶνος μετὰ τῆς χαριτοβρύτου δ)δος Ἀγγελικῆς Β. Βαγέλου, ἐν Ἐρεσσῷ, εὔχομαι ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Γεωρ. Δεοντῆς

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. 41201 **ΑΘΗΝΑΙ 10 Δεκεμβρίου**

Ἀνακοινώσεις Λόϋδ Τζὼρτζ.— Πρόσκλησις Γκρέϋ

Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὅτι ἐκάλεσε εἰς Λονδῖνον τὸν ἐν Βασιγκτῶνι πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας Σὲρ Ἐδουὰρ Γκρέϋ διὰ νὰ συννενοηθῇ διὰ τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν εἰρήνην μετὰ τῆς Τουρκίας.

Αἱ ἐντολοδοσίαι

Ὁ κ. Λόϋδ Τζὼρτζ ἐβεβαίωσεν ὅτι οἱ Σύμμαχοι δὲν ἀπηλπίσθησαν εἰσέτι περὶ ἀποδοχῆς ἐντολοδοσίας ἐν Τουρκίᾳ ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐπίσημος ἀνακοίνωσις

Ἐξακολουθῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἐντὸς ἡμερῶν συζητουμένου τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος ἐν Παρισίοις, θὰ ἐκδοθῇ ἐπίσημος ἀνακοίνωσις.

Δύο περιπτώσεις

Ἔχομεν εἶπε ὁ κ. Λόϋδ Τζὼρτζ ὑπ' ὄψιν δύο περιπτώσεις. Τὴν περίπτωσιν ἀποδοχῆς ἐντολοδοσίας ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς ἐν Τουρκίᾳ καὶ τὴν περίπτωσιν ἀρνήσεως αὐτῆς νὰ δεχθῇ τοιαύτην.

Τὸ ζήτημα παρουσιάζει πολλὰς δυσχερείας ἀλλὰ ἡ συμφωνία ἐπῆλθε ἀρχικῶς μεταξὺ τῶν Συμμάχων δι' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις.

Λήψεις ἀποφάσεων

Τὸ Συμβούλιον τῶν Πρωθυπουργῶν συνερχόμενον ἐν Παρισίοις τὴν Κυριακὴν ἢ Τρίτην θέλει λάβῃ ἀποφάσεις, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς. Τὰς λεπτομερείας θὰ καταστρώσουν εἰδικαὶ ἐπιτροπαί.

Ἡ στάσις τῶν Συμμάχων

Ἡ στάσις τῆς Μ. Βρεττανίας εἶναι καθωρισμένη κατόπιν τῶν δηλώσεων τοῦ Πρωθυπουργοῦ της. Τῆς Ἰταλίας θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τοῦ Φιοῦμε,

Ἡ Τουρκικὴ Ἀντιπροσωπεία

Διεδόθη εἰς Παρισίους ὅτι ὁ κ. Κλεμανσὼ προσεκάλεσεν διὰ νότας τὴν Τουρκίαν ὅπως ἀποστείλῃ ἀντιπροσωπείαν διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης τὴν 15 Ἰανουαρίου.

Δούζας

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Σοβαραὶ δηλώσεις κ. Βενιζέλου

Ἀθῆναι. 7— Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴν τῆς συναδέλφου «Ταχυδρόμος» τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν τὰ ἑξῆς βαρυσήμαντα·

«Εἰς προσεχῆ συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς θὰ ἐκθέσω λεπτομερῶς τὴν νέαν θέσιν τῶν Ἐθνικῶν μας ζητημάτων. Ὁ τύπος ἂς ἔχῃ ὀλίγην ὑπομονήν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω εἶπε, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐθριάμβευσε καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν σχετικῶς μὲ τὰς ἐθνικὰς διεκδικήσεις.

Δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ κ. Πολίτου

Ἀθῆναι 7.— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸν ἴδιον συνάδελφον ἐτόνισε τὰ ἑξῆς:

Νὰ εἶσθε βέβαιος, ὅτι ἡ Ἑλλὰς κερδίζει περισσότερα ἀπ' ὅσα προσεδόκα, καὶ οἱ ἐχθροί της δὲν δύνανται νὰ διαμφισβητήσουν τὸν θρίαμβόν της.

Ἡ Σμύρνη εἰς τὴν Ἑλλάδα

Ρώμη 6.— Τὸ «Τέμπο» πληροφορεῖται ὅτι συμφώνως τῇ ὑφισταμένῃ Ἑλληνοϊταλικῇ συμφωνίᾳ ἡ Σμύρνη ἐκχωρεῖται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐπιβεβαιοῖ ἐπίσης ὅτι ἡ ἐν λόγῳ συμφωνία ἀφορᾷ γενικώτερον τὸ ζήτημα τῆς ἐπιρροῆς τῶν δύο χωρῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

Αἱματηραὶ ταραχαὶ εἰς τὴν Ἰσπανίαν

Ρώμη 7. — Καθ' ὅλην τὴν Ἰσπανίαν λαμβάνουν χώραν αἱματηραὶ συρράξεις λόγῳ ἰδίως τοῦ ὑφισταμένου πολιτικοῦ ζητήματος ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐργατικοῦ. Ἐν Μαδρίτῃ ἔπαυσαν ἐκδιδόμεναι ἐφημερίδες.

Παρίσιοι 7. — Κατὰ πληροφορίας ἐκ Μαδρίτης αἱ ἀπεργίαι προεκάλεσαν συρράξεις ἐν Ἰσπανίᾳ, ἰδίως εἰς Μαδρίτην. Εἰς Βαρκελώνην βόμβαι ἐρρίφθησαν. Ἐτραυματίσθησαν τινὲς ἐξ ὧν τινες σοβαρῶς.

Ὁ Ἐμβὲρ ὑποκινεῖ ἀπὸ τὸ Τουρκεστὰν

Ρώμη 7. — Προκαλεῖ ζωηρὰν ἀνησυχίαν μεταξὺ τῶν Παρισινῶν πολιτικῶν κύκλων ἐκ φόβου ἐπικινδύνων περιπλοκῶν ἐν Ἀσίᾳ ἡ τηλεγραφηθεῖσα εἴδησις καθ' ἣν ὁ εἰς Τουρκεστὰν εὑρισκόμενος Ἐμβὲρ πασᾶς ἐδημοσίευσε προκήρυξιν ἐν τῇ ὁποίᾳ δηλοῖ ὅτι διάκειται εὐμενῶς πρὸς τὸ κίνημα τοῦ Κεμὰλ μετὰ τοῦ ὁποίου τὸν συνδέουν φιλικοὶ δεσμοί.

Ἀγγλικὰ τάγματα εἰς κίνησιν

Παρίσιοι 7. Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» ἀγγέλλει ὡς προσεχῆ τὴν ἀναχώρησιν 23 ταγμάτων Ἀγγλικοῦ στρατοῦ, ἐξ ὧν πέντε διὰ τὴν Αἴγυπτον ἑπτὰ διὰ τὰς Παραρρηνείους ἐπαρχίας καὶ ἕνδεκα διὰ τὰς Γερμανικὰς περιφερείας εἰς ἃς θὰ λάβῃ χώραν δημοψήφισμα προκειμένου νὰ κανονισθῇ ἡ ὁριστικὴ αὐτῶν τύχη.

Ἡ Ἀμερικὴ διὰ τὴν Γαλλίαν

Ρώμη 7.— Τὸ «Μεσσατζέρο» γράφει, ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ ἐπίδρασις ἐπὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων ἐξακολουθεῖ ὑφισταμένη εἰς ἀκέραιον.

Ὁ Γάλλος Πρωθυπουργὸς μετέβη εἰς Λονδῖνον ὅπως συσφίξῃ τὰς Εὐρωπαϊκὰς συμμαχίας καὶ ἐπανῆλθε κομίζων ἐγγυήσεις διὰ τὴν Γαλλίαν εἰς τὰς ὁποίας ἐπρωτοστάτησε καὶ πάλιν ἡ Ἀμερική.

Τί λέγουν οἱ Ἀμερικανοὶ

Παρίσιοι, 7. — Πληροφορίαι τῶν Γαλλικῶν ἐφημερίδων ἐκ Ν. Ὑόρκης βεβαιοῦν ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην συνῆλθεν ἐκεῖ εἰς μακρὰν σύσκεψιν τὸ ἐθνικὸν ρεπουμπλικανικὸν Κομιτᾶτον, ὅπως ἐξετάσῃ τὰ τῆς καταστάσεως.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας τὸ Κομιτᾶτον διεπίστωσε κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτήν, ὅτι γενικὴ δυσφορία ἐπικρατεῖ παρὰ τῷ Ἀμερικανικῷ λαῷ ἐκ τῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις λόγῳ τῆς μὴ ἐπικυρώσεως τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας.

Εἶνε ἄγνωστον, ἂν τὸ συμπέρασμα αὐτὸ τοῦ Κομιτάτου θὰ ἐπηρεάσῃ κατά τι ἐν τῷ μέλλοντι στάσιν τῶν ρεπουμπλικάνων, ἂν ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν ὑποβληθῇ ἐκ νέου εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Γερουσίαν.

ΡΟΔΟΛΦΟΣ ΑΓΡΑΦΙΩΤΗΣ
καθηγητὴς τῆς Γαλλικῆς
ΣΟΦΙΑ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ
Ἐμνηστεύθησαν
Ἐν Πλωμαρίῳ τῇ 6 Δεκεμβρίου 1919.

ΝΙΚΟΣ ΣΟΦΙΑΝΟΣ
ΑΝΘΙΠΠΗ Μ. ΜΕΛΛΟΥ
Ἐμνηστεύθησαν
τῇ 8ῃ Δεκεμβρίου ἐν Κυδωνίαις.

Συγχαρητήριον

Πρὸς τοὺς μνηστευθέντας ἐν Πλωμαρίῳ κάλλιστον φίλον Ρυδόλφον Ἀγραφιώτην καὶ τὴν ἀνταξίαν αὐτῷ Δ)δα Σοφίαν Αὐλωνίτου εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Ἐν Πλωμαρίῳ τῇ 6)12)19.

Οἰκογένεια Π. Μιχαλέλη

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΜΥΡΩΝΟΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΗ
Πτυχιούχου τῆς Νομικῆς
Ἐν Παπάδῳ — Γέρας
10—25

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ
Τακτικὸν ἑβδομαδιαῖον δρομολόγιον διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἑλλήσποντος» ἐκ Πειραιῶς διὰ Χίον, Μυτιλήνην, Λῆμνον, Καβάλλαν, Θεσσαλονίκην, Βόλον, Χαλκίδα καὶ Πειραιᾶ.
Δι' ἐμπορεύματα καὶ ἐπιβάτας ἀπευθυντέον εἰς τὸ Πρακτορεῖον ἐπὶ τῆς Προκυμαίας. 2—10